

Balogh Béla: Többszintű gyógyulás

Rák, a megoldható feladat

A daganatos betegségből való gyógyulás folyamata egyfajta belső utazás, melynek során új ismereteket és tapasztalatokat szerzünk, az értékrendünk szinte egyik pillanatról a másikra megváltozik. Ha rendelkezünk egy átfogó térképpel a kiváltó okokról és az okok megszüntetésének módjáról, ha akár már néhány nappal a diagnózis után látjuk a célhoz vezető utat, a betegség megszűnik fenyegetőnek lenni, és ami előttünk áll nem más, mint egy megoldandó feladat. És a feladat megoldható. Új könyvében Balogh Béla saját gyógyulását osztja meg velünk!

„A daganatos betegséget produkáló emberek személyiségjegyeivel már a "Tudatalatti Tízparancsolata" c. könyvemben is foglalkoztam, ugyanis feltűnt, hogy az ilyen betegek - legalábbis azok, akik némi útbaigazítás reményében felkerestek - bizonyos tekintetben igencsak hasonló módon gondolkodnak, élnek és éreznek. Igyekeztem felismerni a fizikai tünetek hátterében meghúzódó lelki-szellemi okokat, gondolva arra, hogy ha ezeket sikerül megszüntetni, akkor a fizikai tünetek kezelése is sokkal eredményesebb lehet, és a fizikai tünetektől megszabadított ember feje fölött nem lebeg többé a Damoklész kardja, amely az orvostudomány nyelvére lefordítva így hangzik: "Tünetmentes".

Tünetmentes, ami azt jelenti: "a fizikai tüneteket visszaszorítottuk, kioperáltuk, chemo- és sugárterápiával kezeltük és utókezeltük, de - mivel nem tudjuk biztosan, hogy a daganat megjelenését valójában mi okozta – feltételezzük, hogy bármikor ismét megjelenhet. Ezért soha nem mondjuk a páciensre, hogy meggyógyult, csupán azt, hogy tünetmentes".

Hosszú évtizedek kutatómunkájának eredményeként ma már több száz rákkeltő anyagot tudunk megnevezni, mégsem sikerült fényt derítenie arra, hogy az öröklöttnek nevezett hajlamon, a rákkeltő anyagokon és környezeti hatásokon túlmenően mi kell még ahhoz, hogy valaki valóban daganatos megbetegedést produkáljon, és - ha az egészséges test egyensúlya felbomlott, és a daganat már megjelent - milyen módon lehet ezt az egyensúlyi állapotot nagy biztonsággal helyreállítani.

Mivel a legtöbb beteg és a legtöbb orvos számára mindez a mai napig rejtély, érthető a zavar az orvos szemében, a szívszorító érzés és a rémület a páciens szemében, amikor a diagnózis elhangzik.

A tapasztalat mégis azt mutatja, hogy igenis van kiút.

Egy valamit azonban már induláskor tisztázni kell magában annak, aki szeretne meggyógyulni. Sokszor eszembe jutott, hogy amint lehetőség nyílik egy daganatos betegeket segítő központ létrehozására, a létesítményt két bejárati ajtóval, mindeniken más-más felirattal látnám el. Az egyik ajtón ez a felirat állna:

**A BETEGSÉGEMRŐL NEM TEHETEK.
AZ ORVOS FELADATA, HOGY MEGGYÓGYÍTSON.**

Nos, aki úgy érzi, hogy ez az állítás rá nézve igaz, ezen az ajtón belépve, kis folyosón áthaladva egy újabb ajtóhoz érkezne. Amint azon is "belép", máris kint találja magát az utcán. Sajnos annak, aki úgy érzi, hogy a betegségéről nem tehet, és kizárólag az orvostól várja a gyógyulást, nagyon nehéz segíteni.

A másik ajtón ez állna:

A BETEGSÉGEM KIALAKULÁSÁHOZ VALAMILYEN MÓDON – AZ ÉLETVITELEMMEL, AZ ÉRZELMEIMMEL, A GONDOLATAIMMAL – MINDEN BIZONNYAL MAGAM IS HOZZÁJÁRULTAM, MÉG AKKOR IS, HA NEM VAGYOK TISZTÁBAN VELE, HOGYAN TÖRTÉNT. AZ ORVOS FELADATA AZ, HOGY SEGÍTSEN, HOGY A TÖKÉLETES EGYENSÚLY ÉS EGÉSZSÉG ÁLLAPOTÁT ÚJRA LÉTRE TUDJAM HOZNI MAGAMBAN.

Aki ezt az ajtót választja, annak számára igenis van remény. Nem is kevés. Akkor hajlandó lehet arra, hogy a gyógyulás érdekében változtasson korábbi életvitelén, korábbi gondolkodásmódján és – nem utolsósorban – korábbi érzelmi mintáin. Mert valójában itt van a titok nyitja. Mindehhez azonban kell némi idő, ezért ezen a ponton csak azt mondhatom, amit az orvostudomány: minél korábban ismeri fel valaki a

tünetet, minél hamarabb kér segítséget, annál könnyebb lehet a kivezető út.”